1. Транзистор як активний чотириполюсник

Будь-який транзистор незалежно від схеми ввімкнення володіє рядом параметрів, які можна розбити на дві групи:

- о граничні параметри, якими є всі максимальні значення;
- о параметри транзистора в режимі малого сигналу.

Дані параметри об'єднуються в декілька систем параметрів, які можна визначити, представивши транзистор у вигляді активного чотириполюєника.

Чотириполюсником називається будь-який електричний пристрій, який має 2 вхідних і 2 вихідних затискача.

Активним чотириполюсником називається чотириполюсник, який здатний підсилювати потужність. Представимо транзистор у вигляді чотириполюсника (рис. 8.1).

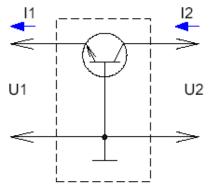

Рис. 8.1. Транзистор у вигляді чотириполюсника.

Присвоїмо вхідному струму і напрузі індекс "1", а вихідному струму і напрузі — індекс "2". Для транзисторів достатньо знати дві будь-які змінні з чотирьох — *U*1, *U*2, *I*1, *I*2. Решта дві визначаються із статичних характеристик транзистора. Змінні, які відомі або якими задаються, називаються незалежними змінними. Дві інші змінні, які можна

визначити, називаються залежними змінними. У залежності від того, які із змінних будуть вибиратися в якості незалежних, можна отримати різні системи параметрів в режимі малого сигналу (табл. 8.1).

Таблиця 8.1 Системи параметрів транзистора

	1 1	1 1	
Незалежна змінна	<i>I</i> 11 <i>I</i> 2	<i>U</i> 1 <i>U</i> 2	I1U2
Залежна змінна	<i>U</i> 1 <i>U</i> 2	<i>I</i> 11 <i>I</i> 2	<i>I2 U</i> 1
Система	z	y	h

2. h-параметри та їх фізичний зміст

У системі h-параметрів у вигляді незалежних змінних приймають вхідний струм I_1 та вихідну напругу U_2 . У даному випадку залежні змінні U_1 та I_2 , будуть функціями незалежних змінних:

$$U_1 = f(I_1, U_2), I_2 = f(I_1, U_2).$$

Повний диференціал функцій $U_{_1}$ і $I_{_2}$ рівний

$$\begin{cases} dU_{1} = \frac{\partial U_{1}}{\partial I_{1}} \cdot dI_{1} + \frac{\partial U_{1}}{\partial U_{2}} \cdot dU_{2}, \\ dI_{2} = \frac{\partial I_{2}}{\partial I_{1}} \cdot dI_{1} + \frac{\partial I_{2}}{\partial U_{2}} \cdot dU_{2}. \end{cases}$$

Введемо наступні позначення: $\frac{\partial U_1}{\partial I_1} = h_{11}$, $\frac{\partial U_1}{\partial U_2} = h_{12}$, $\frac{\partial I_2}{\partial I_1} = h_{21}$, $\frac{\partial I_2}{\partial U_2} = h_{22}$.

Тоді отримана система рівнянь набуде наступного вигляду:

$$\begin{cases} dU_{1} = h_{11} \cdot dI_{1} + h_{12} \cdot dU_{2}, \\ dI_{2} = h_{21} \cdot dI_{1} + h_{22} \cdot dU_{2}. \end{cases}$$

Перейдемо від нескінчено малих приростів $dU_1,\ dI_1,\ dU_2,\ dI_2$ до скінченних приростів. У результаті цього отримаємо:

$$\begin{cases} \Delta U_{1} = h_{11} \cdot \Delta I_{1} + h_{12} \cdot \Delta U_{2}, \\ \Delta I_{2} = h_{21} \cdot \Delta I_{1} + h_{22} \cdot \Delta U_{2}. \end{cases}$$

У режимі малого сигналу прирости постійних складових ΔU_1 , ΔI_1 , ΔU_2 , ΔI_2 можна замінити амплітудними значеннями змінних складових цих же струмів і напруг. Як результат, отримаємо:

$$\begin{cases}
U_{m1} = h_{11} \cdot I_{m1} + h_{12} \cdot U_{m2}, \\
I_{m2} = h_{21} \cdot I_{m1} + h_{22} \cdot U_{m2}.
\end{cases}$$
(8.1)

У першому рівнянні системи (8.1) прирівняємо $U_{\scriptscriptstyle m2}$ до нуля. Отримаємо:

$$U_{m1} = h_{11} \cdot I_{m1} \Longrightarrow h_{11} = \frac{U_{m1}}{I_{m1}}.$$

Величина $h_{_{11}}$ — це вхідний опір транзистора при $U_{_{m2}} = 0$, тобто при короткому замиканні у вихідному колі по змінному струму (конденсатором).

У першому рівнянні системи (8.1) прирівняємо I_{m1} до нуля. Отримаємо:

$$U_{m1} = h_{12} \cdot U_{m2} \Longrightarrow h_{12} = \frac{U_{m1}}{U_{m2}}$$
.

Величина h_{12} являє собою коефіцієнт зворотного зв'язку на холостому ході у вхідному колі по змінному струму. Коефіцієнт зворотного зв'язку показує ступінь впливу вихідної напруги на вхідну (котушкою індуктивності).

У другому рівнянні системи (8.1) прирівняємо $U_{\scriptscriptstyle m2}$ до нуля. Отримаємо:

$$I_{m2} = h_{21} \cdot I_{m1} \Longrightarrow h_{21} = \frac{I_{m2}}{I_{m1}}.$$

Величина $h_{\scriptscriptstyle 21}$ — це коефіцієнт підсилення за струмом транзистора або коефіцієнт передачі струму при короткому замиканні вихідного кола по змінному струму.

Прирівняємо у другому рівнянні системи (8.1) I_{m1} до нуля. Отримаємо:

$$I_{m2} = h_{22} \cdot U_{m2} \Rightarrow h_{22} = \frac{I_{m2}}{U_{m2}}.$$

Величина h_{22} являє собою вихідну провідність на холостому ходу у вхідному колі.

3. Визначення *h*-параметрів за статичними характеристиками

Так як статичні характеристики транзисторів вимірюються тільки на постійному струмі, то при визначенні амплітудних параметрів струмів і напруг представимо їх у вигляді приростів постійних складових.

$$h_{\scriptscriptstyle 11} = rac{\varDelta U_{\scriptscriptstyle 1}}{\varDelta I_{\scriptscriptstyle 1}}$$
 при $U_{\scriptscriptstyle 2} = const$, $h_{\scriptscriptstyle 12} = rac{\varDelta U_{\scriptscriptstyle 1}}{\varDelta U_{\scriptscriptstyle 2}}$ при $I_{\scriptscriptstyle 1} = const$,

$$h_{21} = \frac{\Delta I_2}{\Delta I_1}$$
 при $U_2 = const$, $h_{22} = \frac{\Delta I_2}{\Delta U_2}$ при $I_1 = const$.

Розглянемо графологічне визначення h-параметрів на прикладі схеми із загальним емітером. Внаслідок того, що транзистор завжди працює з вхідним струмом, то необхідно користуватися вхідними і вихідними характеристиками.

Величини h_{11} і h_{12} визначаються за вхідними характеристиками транзистора (рис. 8.2 і 8.3).

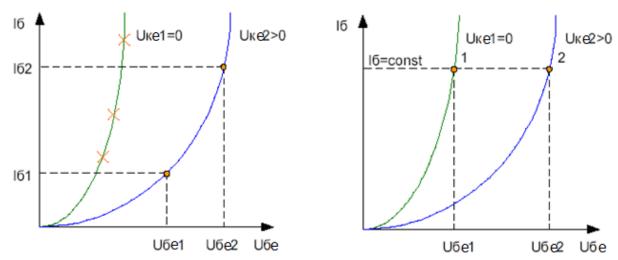

Рис. 8.2. До визначення параметра h_{11} . Рис. 8.3. До визначення параметра h_{12} .

Необхідний h-параметр розраховується за допомогою наведених нижче формул. З рисунків видно, що дані, які підставляються у формулу, знаходяться шляхом проекції точок на осі координат.

$$h_{_{11\,e}} = rac{arDelta U_{_{arGeta}}}{arDelta I_{_{arGeta}}} \;$$
при $U_{_{\kappa\,e}} = const$, $h_{_{11\,e}} = rac{U_{_{arGeta e2}} - U_{_{arGeta e1}}}{I_{_{arGeta2}} - I_{_{arGeta1}}}$.

$$h_{_{12}} = \frac{\varDelta U_{_{\mathit{бe}}}}{\varDelta U_{_{\mathit{\kappa}e}}} \text{ при } I_{_{\mathit{6}}} = const \ , \ h_{_{12e}} = \frac{U_{_{\mathit{6e}2}} - U_{_{\mathit{6e}1}}}{U_{_{\mathit{\kappa}e}2} - U_{_{\mathit{6e}1}}} \frac{U_{_{\mathit{6e}2}} - U_{_{\mathit{6e}1}}}{U_{_{\mathit{\kappa}e}2}} \ , \text{ оскільки } U_{_{\mathit{\kappa}e}1} = 0 \ .$$

Параметри h_{21} і h_{22} визначаються за вихідними характеристиками (рис. 8.4 і 8.5).

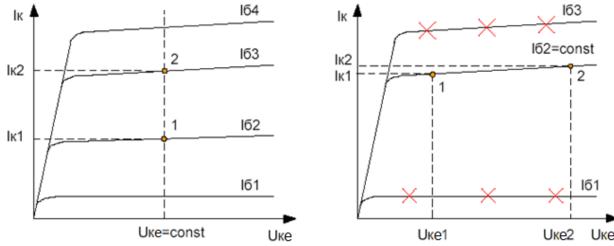

Рис. 8.4. До визначення параметра h_{21} . Рис. 8.5. До визначення параметра h_{22} .

$$h_{_{21\,e}}=rac{arDelta I_{_{\kappa}}}{arDelta I_{_{\delta}}}$$
 при $U_{_{\kappa e}}=const$, $h_{_{21\,e}}=rac{I_{_{\kappa 2}}-I_{_{\kappa 1}}}{I_{_{\delta 3}}-I_{_{\delta 2}}}$;

$$h_{\scriptscriptstyle 22e} = rac{\varDelta I_{\scriptscriptstyle \kappa}}{\varDelta U_{\scriptscriptstyle \kappa e}}$$
 при $I_{\scriptscriptstyle \delta} = const$, $h_{\scriptscriptstyle 22e} = rac{I_{\scriptscriptstyle \kappa 2} - I_{\scriptscriptstyle \kappa 1}}{U_{\scriptscriptstyle \kappa e 2} - U_{\scriptscriptstyle \kappa e 1}}$.

4. у -параметри транзисторів

У системі y-параметрів у вигляді незалежних змінних приймають вхідну U_1 та вихідну U_2 напруги. У даному випадку залежні змінні I_1 та I_2 будуть функціями незалежних змінних:

$$I_1 = f(U_1, U_2), I_2 = f(U_1, U_2).$$

Повний диференціал функцій I_1 та I_2 рівний

$$\begin{cases} dI_1 = \frac{\partial I_1}{\partial U_1} \cdot dU_1 + \frac{\partial I_1}{\partial U_2} \cdot dU_2, \\ dI_2 = \frac{\partial I_2}{\partial U_1} \cdot dU_1 + \frac{\partial I_2}{\partial U_2} \cdot dU_2. \end{cases}$$

Введемо наступні позначення: $\frac{\partial I_1}{\partial U_1} = y_{11}$, $\frac{\partial I_1}{\partial U_2} = y_{12}$, $\frac{\partial I_2}{\partial U_1} = y_{21}$, $\frac{\partial I_2}{\partial U_2} = y_{22}$.

Тоді отримана система рівнянь набуде наступного вигляду:

$$\begin{cases} dI_1 = y_{11} \cdot dU_1 + y_{12} \cdot dU_2, \\ dI_2 = y_{21} \cdot dU_1 + y_{22} \cdot dU_2. \end{cases}$$

Перейдемо від нескінчено малих приростів dU_1 , dI_1 , dU_2 , dI_2 до скінченних приростів. У результаті цього отримаємо:

$$\begin{cases} \Delta I_{1} = y_{11} \cdot \Delta U_{1} + y_{12} \cdot \Delta U_{2}, \\ \Delta I_{2} = y_{21} \cdot \Delta U_{1} + y_{22} \cdot \Delta U_{2}. \end{cases}$$

У режимі малого сигналу прирости постійних складових ΔU_1 , ΔI_1 , ΔU_2 , ΔI_2 можна замінити амплітудними значеннями змінних складових цих же струмів і напруг. Як результат, отримаємо:

$$\begin{cases}
I_{m1} = y_{11} \cdot U_{m1} + y_{12} \cdot U_{m2}, \\
I_{m2} = y_{21} \cdot U_{m1} + y_{22} \cdot U_{m2}.
\end{cases}$$
(8.2)

У першому рівнянні системи (8.2) прирівняємо $U_{\scriptscriptstyle m2}$ до нуля. Отримаємо:

$$I_{m1} = y_{11} \cdot U_{m1} \Rightarrow y_{11} = \frac{I_{m1}}{U_{m1}}.$$

Величина $y_{_{11}}$ – це вхідна провідність транзистора при $U_{_{m2}}$ = 0 (коротке замикання на виході).

У першому рівнянні системи (8.2) прирівняємо U_{m1} до нуля. Отримаємо:

$$I_{m1} = y_{12} \cdot U_{m2} \Rightarrow y_{12} = \frac{I_{m1}}{U_{m2}}.$$

Величина $y_{\scriptscriptstyle 12}$ являє собою провідність зворотного зв'язку при $U_{\scriptscriptstyle m1}=0$ (коротке замикання на вході). Параметр $y_{\scriptscriptstyle 12}$ показує, яка зміна струму $I_{\scriptscriptstyle 1}$ отримується за рахунок зворотного зв'язку при зміні вихідної напруги $U_{\scriptscriptstyle 2}$ на 1 В.

У другому рівнянні системи (8.2) прирівняємо $U_{\scriptscriptstyle m2}$ до нуля. Отримаємо:

$$I_{m2} = y_{21} \cdot U_{m1} \Rightarrow y_{21} = \frac{I_{m2}}{U_{m1}}.$$

Величина y_{21} — це провідність керування (крутизна) при U_{m2} = 0 (коротке замикання на виході). Величина y_{21} характеризує керуючу дію вхідної напруги U_1 на вихідний струм I_2 і показує зміну I_2 при зміні U_1 на 1 В.

Прирівняємо у другому рівнянні системи (8.2) $U_{\scriptscriptstyle m1}$ до нуля. Отримаємо:

$$I_{m2} = y_{22} \cdot U_{m2} \Rightarrow y_{22} = \frac{I_{m2}}{U_{m2}}.$$

Величина y_{22} являє собою вихідну провідність при $U_{m1}=0$ (коротке замикання на вході).

У систему y-параметрів іноді додають ще статичний коефіцієнт підсилення за напругою: $\mu = -\frac{U_{_{m2}}}{U_{_{m1}}}$ при $I_{_{m2}} = 0$. При цьому $\mu = \frac{y_{_{21}}}{y_{_{22}}}$.

Перевага y-параметрів — їх подібність з параметрами електронних ламп. Недолік — досить важко виміряти y_{12} і y_{22} , так як необхідно забезпечити режим короткого замикання для змінного струму на вході, а вимірювальний мікроамперметр має опір, порівняний із вхідним опором самого транзистора. Тому замість достатньо часто використовують змішані (чи гібридні) h-параметри, які зручно вимірювати і які наводять в усіх довідниках.

5. *z* -параметри транзисторів

У системі z-параметрів у вигляді незалежних змінних приймають вхідний I_1 та вихідний I_2 струми. У даному випадку залежні змінні U_1 та U_2 будуть функціями незалежних змінних:

$$U_1 = f(I_1, I_2), U_2 = f(I_1, I_2).$$

Повний диференціал функцій $U_{\scriptscriptstyle 1}$ та $U_{\scriptscriptstyle 2}$ рівний

$$\begin{cases} dU_{1} = \frac{\partial U_{1}}{\partial I_{1}} \cdot dI_{1} + \frac{\partial U_{1}}{\partial I_{2}} \cdot dI_{2}, \\ dU_{2} = \frac{\partial U_{2}}{\partial I_{1}} \cdot dI_{1} + \frac{\partial U_{2}}{\partial I_{2}} \cdot dI_{2}. \end{cases}$$

Введемо наступні позначення: $\frac{\partial U_1}{\partial I_1} = z_{11}$, $\frac{\partial U_1}{\partial I_2} = z_{12}$, $\frac{\partial U_2}{\partial I_1} = z_{21}$, $\frac{\partial U_2}{\partial I_2} = z_{22}$.

Тоді отримана система рівнянь набуде наступного вигляду:

$$\begin{cases} dU_1 = z_{11} \cdot dI_1 + z_{12} \cdot dI_2, \\ dU_2 = z_{21} \cdot dI_1 + z_{22} \cdot dI_2. \end{cases}$$

Перейдемо від нескінчено малих приростів $dU_{_1},\ dI_{_1},\ dU_{_2},\ dI_{_2}$ до скінченних приростів. У результаті цього отримаємо:

$$\begin{cases} \Delta U_{1} = z_{11} \cdot \Delta I_{1} + z_{12} \cdot \Delta I_{2}, \\ \Delta U_{2} = z_{21} \cdot \Delta I_{1} + z_{22} \cdot \Delta I_{2}. \end{cases}$$

У режимі малого сигналу прирости постійних складових ΔU_1 , ΔI_1 , ΔU_2 , ΔI_2 можна замінити амплітудними значеннями змінних складових цих же струмів і напруг. Як результат, отримаємо:

$$\begin{cases}
U_{m1} = z_{11} \cdot I_{m1} + z_{12} \cdot I_{m2}, \\
U_{m2} = z_{21} \cdot I_{m1} + z_{22} \cdot I_{m2}.
\end{cases}$$
(8.3)

У першому рівнянні системи (8.3) прирівняємо $I_{\scriptscriptstyle m2}$ до нуля. Отримаємо:

$$U_{m1} = Z_{11} \cdot I_{m1} \Rightarrow Z_{11} = \frac{U_{m1}}{I_{m1}}.$$

Величина z_{11} — це вхідний опір транзистора при $I_{m2} = 0$ (холостий хід на виході).

У першому рівнянні системи (8.3) прирівняємо I_{m1} до нуля. Отримаємо:

$$U_{m1} = z_{12} \cdot I_{m2} \Rightarrow z_{12} = \frac{U_{m1}}{I_{m2}}.$$

Величина z_{12} являє собою зворотний перехідний опір при $I_{m1}=0$ (холостий хід на вході).

У другому рівнянні системи (8.3) прирівняємо $I_{\scriptscriptstyle m2}$ до нуля. Отримаємо:

$$U_{m2} = z_{21} \cdot I_{m1} \Rightarrow z_{21} = \frac{U_{m2}}{I_{m1}}.$$

Величина $z_{\scriptscriptstyle 21}$ — це прямий перехідний опір при $I_{\scriptscriptstyle m2}$ = 0 (холостий хід на виході).

Прирівняємо у другому рівнянні системи (8.3) I_{m1} до нуля. Отримаємо:

$$U_{m2} = Z_{22} \cdot I_{m2} \Rightarrow Z_{22} = \frac{U_{m2}}{I_{m2}}.$$

Величина z_{22} являє собою вихідний опір при $I_{m1}=0$ (холостий хід на вході).